

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

In Bethaniæ cœna unguentis perfunditur. 41

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Perpenditur illud
quod ait Evangelista:
fecit quasi flagel-
lum, &c.*

*Nos enim, quacumque
nos vexant, etiamsi
nobis utilia sint, odi-
mus,
Mensas nummula-
riorum evertit.*

*Instabat enim tem-
pus passionis, quo
transiturus erat de
hoc mundo ad Pa-
trem.*

*Oves & boves in
templo ad usum
sacrificii.
Soli enim divites hu-
jusmodi victimas
pretiosas offerre
poterant.*

*Vos autem fecistis
illam speluncam
latronum,*

*Vocat hoc Marty-
rium avaritia, quia
propter illam flagella
illa tolerabant.
Flagellorum cause
peccata, quia quia
non fugiebant eos
jam secundo pellebat,*

Nostris ipsi flagellamur inventis,
Et quos funiculos patimur,
Ipsimet nobis in libertatis damna texuimus,
Tam benevoli tamen Parentis à dextera,
Venite filiis quidpiam finistrum non potest.
Beneficia sunt ea ipsa,
Quæ nos æstimatores pessimi appellamus flagella,
Horruit Veritas odiosam iis vocem affigere;
Adulata duntaxat aliquantulum errori nostro,
Mitigato nomine, quasi flagella vocavit.
Qui Sacerdotium jam nollet esse quæsturam,
Menses, in quibus Hirudines Pauperum,
Æternum agerent in assiduo lucto convivium,
Providus magis, quam iratus evertit.
Domui suæ disponens mox abiturus,
Illius probat vere se Dominum,
Cujus eum Invidi vulgaverant everforem.
Fugat inde oves, & Boves
Qui sacrificium concepisset Augustius.
Nauseat victimas saginatas Plebis eruore;
Miaus divites videri jam non vult minus pios
Certus ibi ut plurimum magis abundare virtutes,
Ubi minus pecuniæ.
Non suffert latrocinium securum in Templo,
Quod cum periculo exercetur in sylvis;
Nec celebrari coram se alias,
Quam Sanctarum cogitationum
Nundinas pati potest,
Martyrium avaritiæ taciti tolerant,
Quos acius conscientia, quam Christus flagellat,
Indigna venia, qui fugiant redituri,
Quoeunque digni supplicio,
Qui flagellis terga subtrahant, & non causas.

ELOGIUM XLI.
IN BETHANIÆ COENA UN-
GUENTIS PERFUNDITUR.

Matth. 26. Marc. 14. Ioan. 12.

Miseri-

Miseriarum illicio Christus attrahitur ;
 Extra Cœlum
 Sine calamitoso vix cœnat,
 Dubitem an adfuturus Cœnæ nuptiis fuerit,
 Nisi desiderandum in iis vinum præscisset.
 Antambulones suos ærumnas posuit,
 His ille præcuntibus
 Libera quadam necessitate subsequitur,
 Discumbit nunc in Bethania ;
 At in leprosi domo cum mortuo.
 Hæret fidejussori suo Lazarus,
 Qui eo præsentem
 Se non fuisse moriturum jam sciret.
 In schola tumuli profecisse se probat ;
 A vitæ ne dividatur Authore
 Illum non jam ut olim expectat,
 Sed sequitur.
 Accedit in novum cœnæ condimentum Maria,
 Blanditur mortis Amatori
 Innocens Assentatrix,
 Dum Trichinium cum sepulcro confundens,
 Servanda mortuo munera
 Viventi exhibet.
 At in Convivio Christi
 Importuna non est mortis memoria.
 Alitur inde mens pabulo suo,
 Et ubi periclitari possit Sobrietas, ibi suadetur.
 Prævum exemplum optimo odore plus potuit ;
 Utroque repleta Domus est ;
 At illud excitavit querelas,
 Non item hoc laudes.
 Invenit vel in Contubernio Christi
 Nimium emunctæ naris homines Pietas,
 Quibus statim ac olere suavius cœpit,
 Placere desuit.
 Sedent non jam Convivæ, sed iudices,
 Et eum, qui tale fieri passus esset obsequium
 In ea, quæ fecisset, culpantes,
 Receptissimo apud homines more
 Alienam virtutem

*Discubuit in Domo
 Simonis leprosi, &
 Lazarus unus erat
 ex discumbentibus.*

*Qua Christo causa
 eundi ad Cana nup-
 tias.*

*Antambulones
 Christi ærumna, &
 cur.*

*Subsequitur qui-
 dem volens, sed in-
 fallibiliter.*

*Sciebat, quia soror
 dixerat: si fuisset
 hic, &c.*

*Miserunt enim
 Nuncios de agritu-
 dine, ipse vero Laza-
 rus non ivit ad Chri-
 stum.*

*Memoriam Mortis
 ingerit per unguenta:
 Vngi enim solebant
 mortui. Unde &
 Christus ait:*

*Ad sepeliendum me
 fecit.*

*Ideo Maria partes
 suscepit. Quid ma-
 lesti estis huic, &c.*

*Præva exempla be-
 nis validiora.*

*Poterat unguentum
 hoc venundari, &c.
 quod primus Iudas
 dixisset. Mox & ca-
 teri creduntur.*

*Indignati sunt di-
 centes: Vt quid per-
 ditio hæc.*

*Redundabat enim in
 Christum accusatio
 Mulieris, quod illam
 non prohibuisset
 effusionem.*

*Occa-
 siones ad calum-
 niam maxime prons,*

*De Iuda dixerat,
unus ex vobis Diabo-
lus est, Ioan. 6.*

*Ingens solatium veris
Christi cultoribus.*

*Prodigalitas aua-
ritia: Quid vultis
mibi dare, & ego cum
vobis tradam.*

*Abiens enim laqueo
se suspendit.*

*Malus utique sibi, qui
sibi & vitam, &
Deum eripuit.*

*Apostoli vocati ut
non solum ipsi salu-
tem consequerentur,
sed ut per ipsos
& alii.*

*Ponderator Spiri-
tuum Dominus,
Prov. cap. 16.
Iniquitatis Iudae initia
ab odio pauperum,
quibus eripiebat, quae
in eorum usus
jubebantur
impendi.
Pater enim paupa-
rum Christus est.*

Occasionem sui criminis faciunt.
At qui eiecerat à Maria septem Dæmonia,
Octavum hoc molestum illi esse
Non patitur,
Ne despondere animos, sectatores pietatis,
Accusante mundo
Patronus est idem ipse qui Judex,
Et lucri plenum est damnum,
Judæ displicuisse
Unde Christo plus placeas.

ELOGIUM XLII, A DISCIPULO VENDITUR.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.

Semel prodiga extitit avaritia;
Inexhaustum unica effusione
Ligurivit avarium.
Dæmens, quæ non minori pretio
Emeret malum suum;
Cæca dum non agnosceret crimen,
Impia dum corrigeret,
Cariosus Iscarioth,
Cui bonus unquam esse potuerit,
Qui fuit usque adeo malus sibi?
Mercator non melior, quam Apostolus,
Depeculator salutis suæ,
Ubi lucrari etiam alienam debuerat,
Quo vilius venderet Deum
Ignorantes pretium ejus adivit,
Mendaces plane filii hominum in stateris,
Qui ponderatorem Spirituum
Triginta argenteis vix appendant.
Profecit per suos gradus impietas;
Alimenta primum pauperibus abstulit,
Mox vero etiam Deum sibi,
Mirari voluetam
Si potuisset perseverare cum Christo,
Qui pauperes non amaret,
Liberalem pietatem.

Quid-